

Catalunya?
República?

EL BE NEGRE

SETMANARI SATÍRIC.

Straperlo!!

Any VI - Núm. 221

Barcelona, 29 de Gener de 1936

Preu: 20 cèntims

Tornem-hi, que no ha estat res!

TORNEM-HI!

Si mai s'ha dit en justícia que un periòdic venia a omplir un buit, és ben bé en l'ocasió present, quan El BE NEGRE ve a omplir el buit que deixà en la premsa catalana El BE NEGRE, en ésser amablement suspès, després del seu número de l'onze de setembre del 1935.

La nostra llarga i obligada absència ha privat, durant quatre mesos, a les masses ciutadanes de la lectura de l'únic periòdic veritablement seriós que es publica a Catalunya. L'excés de premsa banal, humorística i enjogassada, d'aquests diaris que prenen el senyor Cirera i Voltà per un polític, el senyor Coll i Rodés per un alcalde, el senyor Lleroux per un republicà i el senyor Ventosa per un catalanista, creava un enrareïment en l'atmosfera i una confusió en les idees generals del país que sols la reparació d'El BE NEGRE, setmanari honest, ben informat i respectuós amb la veritat, podia posar-hi un terme.

Aquest terme ha vingut. La gent jornal, seriosa, correcte i amiga de la tabola, tornem a veure, amb El BE NEGRE el seu diari d'expressió adequat. I ningú no s'estranja si, amb motiu de la nostra reparació, no complim aquell tràmit de saludar la premsa.

Ja hem dit que érem un periòdic seriós.

Per l'amnistia

Les famílies que tenen un dels seus empresonats, si conserven una mica de seny, s'adonaran que no hi ha altra manera d'obrir els camins de la plemència, que fer molt poc soroll i votar contra l'Esquerres, i callar-se, si no tenen el valor de proclamar unes conviccions realistes.

Aclarim que no es tracta de cap pensada del savi Leonard, sinó del fragment d'un article que Manuel Brunet publicava diumenge a La Veu de Catalunya.

Posats a aclarir, afegim que, per conviccions realistes, el senyor Brunet entén ésser catalanista i aliar-se amb "Renovación Española", defensora la moral i la religió i votar el senyor Lleroux-Straperlo.

Ja ho saben, doncs, els familiars dels senyors Company, Gassol, Martí Esteve i de tots els condemnats: si tenen conviccions realistes, han de votar per en Lleroux, Gil Robles, Calvo Sotelo, Goicoechea, o sigui pels qui van ficar a la presó llurs parents i els qui han promès de mantenir-los en els penals.

I la vídua d'en González Alba, i els amics de Jaume Compte, per qui han de votar, senyor Brunet? Pel doctor Albiñana?

Es clar, si tenen conviccions realistes...

Igualment que la vídua i els germans de Sirval, haurien de votar el tinent Ivanoff.

Mossèn Brunet farà bé de fixar-se amb les seves conviccions realistes. Aviat les tindrà més fortes que els seus correligionaris, en March i l'Emiliano.

El perill electoral

Una visita a la caserna general dels comunistes

Fidels lectors de La Veu de Catalunya, ens hem assabentat, com tothom, que el front electoral de les esquerres era, ni més ni menys, que una organització dependent directament del Govern de Moscou. Per aclarir el que pogués haver-hi de veritat en aquesta alarmant informació, hem adreçat les nostres passes a la caserna general dels comunistes. Mai que ho haguéssim fet!

A la porta trobàrem el senyor Carles Pi i Sunyer dedicat a la penosa feina d'esmorzar la falç i netejar el martell.

—Com va això? —preguntàrem tímidament.

—Ja ho poden veure — ens féu el camarada alcalde —; aquí, a les ordres de Moscou.

—Quines són aquestes ordres? —No me'n parlem! Els soviets no tenen entranys. Mai diríeu què volen, ara?

—Potser la nacionalització de la banca?

—Vós direu! Ordres de Moscou. —Vostra és la culpa... No és pas que La Veu no us hagués avisat.

—Quan s'és comunista, com ara jo, s'ha d'ésser disciplinat. Què voleu fer-hi si Stalin s'ha entestat en fer de continuador de la doctrina de Prat de la Riba?

—Quan ho sàpiguen a Castellterçol!

—Es lamentable, però és així. Els soviets no poden sofrir que Calvo Sotelo, Gil Robles, Lleroux, l'Emiliano, Royo Villanova facin governar Catalunya pels delegats governatius que siguin ben vistos per l'ABC.

—Però això és pitjor que ésser comunista! Això és ésser catalanista!

—Pssst!... Si en Cambó ens sentís!

A la sala del costat, una colla d'energümens cantaven La Internacional amb lletra d'Els Segadors. Fugirem, per no haver-ho de sentir. Amb la precipitació, entràrem en

GAUTIER

—Ca, home, ca! Molt pitjor! Pretenen que Catalunya rescati l'autonomia.

—Quina audàcia! —Oh!, això rai, encara... El pitjor són els procediments per aconseguir-ho.

—La violència, potser? —Creu'tho! Insinuen que el millor és guanyar les eleccions, és a dir, allò que en diuen la lliure emissió del sufragi.

—No m'estranja. Els enemics de la societat sempre han estat així.

—Són perills, creiu-me. Ens ordenen que cal fer anular la llei del 2 de gener, tornar als Ajuntaments populars, treure de la presó el Govern de la Generalitat i tots els catalanistes que sofreixen condemna...

—Calleu, calleu! Quin escàndol! —Volen, també, que la llengua i la bandera catalana siguin respectades, que el Parlament de Catalunya torni a funcionar, que el Govern de la Generalitat sigui lliurat als qui representen la majoria dels ciutadans...

—Digueu-ho en una paraula: això és la revolució social.

—Es això, però no ho feu còrrer.

Profundament commoguts, abandonàrem el camarada Pi i Sunyer. En el primer pis de la caserna general dels comunistes, trobàrem el camarada Nicolau d'Oliver lliurat a la tenebrosa tasca de traduir La tradició catalana al rus.

—Què és això, Nicolau?

un salónet on els camarades Pompeu Fabra, Bosch Gimpera, Xirau i baissells estaven reunits amb un parell d'emissaris de la Txeca.

—Gulianochyva Stanislavskabroscioanoviriskí! —deia, a grans crits, un dels tètrics moscovites.

—Què vol, aquest home? —preguntàrem, esgarriats.

Pompeu Fabra ens mirà, desolat:

—No ho volgueu pas saber! Moscou vol que sigui reposat el Patronat Universitari...

Només ens faltava aquesta!

J. M. PLANES

Una planxa

Madrid, 27.—Entre els elements de dreta ha produït molt mal efecte el discurs pronunciat dissabte passat a Barcelona pel senyor Ventosa i Calvell, sobretot la frase en què digué que els enemics de la societat organitzada i de la tradició catalana no passaran.

Els senyors Lleroux, Pich i Pon i Moreno Calvo s'han considerat al·ludits per la primera part de la frase, i els senyors Gil Robles, Goicoechea i Calvo Sotelo, per la segona.

En general, hom considera aquestes expressions del senyor Ventosa com impròpies de la cordialitat que ha de regnar entre la gent de bé.

—I per acabar així m'has fet la guita trenta anys seguits?

El triomf d'un tipus de civilització

La Veu de Catalunya no plany energies per convèncer els seus lectors que cal votar íntegrament la candidatura cedo-monàrquica-ligaire. "Esborrar un sol nom de la llista —diu— és donar un vot a l'adversari."

Fa bé de dir-ho. Esborrar, per exemple, el nom d'aquest espill de cavallers que és el senyor Lleroux, pot afavorir, ni més ni menys, un terbol comunista i anticatalanista notori com en Nicolau d'Oliver, posen per cas.

Amb aquestes coses cal anar-hi molt amb compte, perquè a la millor, hom es distreu i resulta que els milers de catalans empresonats han d'ésser posats en llibertat.

Contra aquest perill, totes les precaucions seran poques. Per això La Veu diu, molt encertadament, que el triomf de la seva candidatura no serà el triomf d'un partit ni d'una tendència, sinó el triomf d'un tipus de civilització.

Com a tipus de civilització, s'ha de reconèixer que no n'hi ha pas de millor que el que representen homes del tremp moral, intel·lectual dels Pich i Pon, rolo Otín, Cirera Voltà, Ataulf Tarrago i Rodrigo Emo. Això sense comptar-hi en March i l'Emiliano, tipus de la mateixa civilització, però que lluiten per províncies.

En les candidatures de la Lliga —afegeix La Veu— hi figuren noms que constitueixen una garantia per a tots els catalans.

Mai no haviem vist alludir d'una manera més delicada el gloriós heroi de l'Straperlo.

Enemics de la Societat

Gràcies a la denúncia de dos coratjosos elements de la Jovenut de Lliga Catalana, ahir fou detingut per la policia, en ple Passeig de Gràcia, un subjecte que donà un crit sediciós.

L'energümen havia cridat: "Visca Catalunya!"

Es tractava, naturalment, d'un comunista.

Fora del catalanisme

per Peer Gynt

Sota el pseudònim de "Peer Gynt", comença avui a col·laborar a El BE NEGRE un dels millors periodistes catalans. Convençut de que el nostre és l'únic periòdic seriós de Catalunya, "Peer Gynt" l'ha escollit per a dir-hi, cada setmana, unes quantes veritats. I quan la veritat és dita amb l'estil fogós, colorit, brillant de "Peer Gynt", a més d'ésser justa, resulta entretinguda, que és el millor que li pot passar.

Amb aquesta sortosa col·laboració, El BE NEGRE u "Peer Gynt" s'honoren mútuament, per a major satisfacció dels seus lectors.

Davant de Catalunya, les coses han de quedar ben clares i per sempre més. Cap confusió no ha de tornar a ésser possible entre catalans catalanistes i catalans que no ho són, que no ho han estat mai o que han deixat d'ésser-ho. El poble català té dret a la claredat i a la netedat.

Dretes? Esquerres? Si les esquerres es troben ara amb tot el patrimoni moral de Catalunya a les mans, la culpa és dels altres. No hi ha cap llei que privi un català d'ésser catalanista. No hi ha res que privi un català conservador d'ésser catalanista. Les condicions són iguals per a tothom. És catalanista el qui posa, per damunt de tot, la llibertat de Catalunya.

Per damunt de tot, de tot, de tot. Per damunt de la vanitat i de l'interès. Per damunt de l'afany de poder i de govern. Per damunt de les malvestats del temps. Per damunt dels disbarats i de les febleses dels homes. Qui no vol la llibertat de Catalunya per damunt de tot, no és catalanista. Si diu que ho és, comet un delicte d'urpació.

En aquestes hores decisives, el llenguatge de certs diaris i de certs partits catalans, és traduït directament del castellà. Del castellà que parlen i escriuen els castellans enemics de Catalunya. Propietat, religió, família, 6 d'octubre, front antirevolucionari. S'entén per propietat les finques del senyor Pich i Pon. S'entén per religió la política anticatalana d'un bisbe castellà. S'entén per família—per exemple, —les famílies dels eminents catalanistes senyors Ventosa i Calvell i Pertran i Musitu, els fills dels quals parlen castellà i són membres de la Penya Blanca. S'entén per 6 d'octubre el dia que Catalunya va quedar convertida altra vegada en territori d'ocupació.

Les instruccions de Fontainebleau al front de dretes

Havent-nos proporcionat un agent nostre a La Veu l'exemplar del periòdic alemany Die Wahrheit, hi hem trobat, al costat de les de Moscou

al front d'esquerres, les instruccions de l'ex-rei Alfons XIII al front de dretes, que són les següents, ni una més, ni una menys:

1. Procurar la unió electoral amb la Ceda i la Lliga, perquè la pràctica ha demostrat que amb unes carteres s'accontenten i saben encaixar una puntada de peu al cul.
  2. Vèncer tots els escrúpols dels afiliats sobre les formes de govern per arribar a una ràpida intel·ligència per tal de nomenar president de la República el general Sanjurjo.
  3. Imposar condicions postelectorals que facilitin un ràpid triomf de la causa monàrquica, mitjançant el domini total del poder, al qual s'ha arribat per tots els mitjans.
  4. Suspèndre, durant el període electoral, les campanyes i els atacs violents contra la República, per evitar el recel dels republicans de dreta, i extremar les violències contra la maçoneria i els partits i homes d'esquerres, valent-se, sempre que sigui possible, de periòdics de partits que tinguin maçons en el seu si i fins algun diari d'esquerres propietat de les dretes.
  5. Amençar les classes humils amb el tancament de fàbriques i tallers si guanyessin les esquerres i prometre-ls l'amnistia si guanyen les dretes i la demanen humilment.
  6. Amençar els catalanistes amb no tornar l'Estatut si guanyen les esquerres, i no prometre res si guanyen les dretes.
- El pacte de les dretes ha estat conclòs obedientment, d'acord amb aquestes instruccions i sota el lema: "Estem decidits a fer a Espanya allò mateix que ha estat fet a Alemanya i a Itàlia i a restaurar la monarquia, com a Grècia."

VOTEU LES DRETES ALCOHOLIGADES!

Diu el Dr. Irurita...

(Ve de la primera pàgina)

—Es clar, si tenen de la seva part Nostre Senyor...
 —No; quiero decir la Lliga.
 —Ah!
 —Las elecciones, claro, nos las hará Dios, pero la organización será de la Lliga, que es el mismísimo diablo.
 —Així, Nostre Senyor ha entrat a la coalició de dretes?
 —Siempre lo ha sido. Dios es de derecha.
 —Ens pensàvem que era de tots.
 —¡Qué error! ¡Qué craso error! ¡Mejor dicho, qué craso horror! Dios está con nosotros; "Gott mit uns", como decían los alemanes durante la gran guerra y nosotros lo decimos ahora. Dios es el orden, la paz, el bienestar social y económico y no la protesta, la revolución, el desorden, la miseria.
 —I nosaltres que eríem que en els primers temps del Cristianisme Déu era amb els pobres, com si diguéssim, d'esquerra.
 —¡Hace tanto tiempo! Desde el 16 de octubre han cambiado las cosas. Los pobres no saben soportar su miseria con resignación, como los ricos; en vez de hacer limosnas, como los ricos, las aceptan; se rebelan como se rebeló Satán.
 —Por esto hay que combatirlos, hay que destruirlos, hay que mantenerlos en su infierno.
 —Però, com?
 —Cuando nosotros las elecciones; ya lo tenemos todo dispuesto; hemos unido la Ceda y la Lliga, enemigos irreconciliables, con los manáquicos, amigos de los dos, y tenemos el dinero, la organización, la fuerza armada y las plegarias de nuestras religiosas. Mitines en los teatros y rogativas en las iglesias; por algo suplicaba yo a las religiosas "que multipliquen sus fervorosas plegarias, haciendo dulce violencia al Sagrado Corazón de su Divino Esposo, que ha prometido reinar en España con más veneración que en otras partes".
 —I si no dona resultat?
 —¡Ah, si no da resultado, palo y tinte tieso!

—Però, miri qui diu el secretari de l'Ajuntament en una circular als funcionaris: "Es recorda a tots els funcionaris el contingut de l'article 68 de la Llei Electoral de 8 d'agost del 1907, que diu així: "Art. 68.—Cometen, además, delito de coacción electoral, aunque no constituya ni aparezca la intención de cohibir o ejercer presión sobre los electores e incurran en la sanción del artículo anterior: 1.º Las autoridades civiles, militares o eclesiásticas que prevengan o recomienden a los electores que den o nieguen su voto a persona determinada, y los que haciendo uso de medios o de agentes oficiales o autorizándose con timbres, sellos, sobres o membretes que puedan tener este carácter, recomienden o reprobren candidaturas determinadas."
 —Ja, ja, ja! ¿Pero no ve, hombre de Dios, que ellos mismos, con la separación de la Iglesia y el Estado, se han cerrado la puerta? Claro que yo soy autoridad eclesiástica. No faltaba más. Pero no dependo de su ley, sino de Roma. ¡Y ahora van a ver lo que es Abisinia!

PRINCIPAL PALACE

JA HI SOM!
 Com en els altres països...
 Un vodevil musical

¡ABAJO LOS HOMBRES!

La més extraordinària de les pel·lícules en els més luxós del salons.

Segueixen els plens i l'entusiasme
 MUSICA - ALEGRIA - BELLESA
 RIQUESA - DINAMISME

Una producció nacional de J. M. CASTELLVI

Editada per EDICI amb l'actuació personal de CARMELITA AUBERT

EL BE...RNAT METGE

De Manuel de Montoliu a La Veu; "Correu de les Lletres": *Fillada espiritual.* — La parella "poètica" de la literatura catalana, Carles Riba i Clementina Arderiu, tindran aviat novetat. Hom anuncia per a dintre de pocs dies la naixença d'un doble plançó d'ambdós dintre el món de la lírica. Un llibre que contindrà tota l'obra poètica publicada i les darreres composicions inèdites de Clementina, i un altre llibre amb les noves *Estances de Carles Riba.* Amb aquesta coincidència d'una i altra publicació, afirmaran poeta i poetessa el vincle espiritual que existeix entre els temperaments de l'un i l'altre, tan diferents i personals. Tots els catalans amants de la poesia celebraran aquest augment de la família espiritual Riba-Arderiu. Ens sentim frisosos de tenir-vos sota els nostres ulls els dos plançons anunciats.
 Aquesta besonada d'un doble plançó d'ambdós, els amants de la poesia (fins ara no eren més que amics), i aquesta frisança de tenir-vos sota els ulls, no sabem si és cursi o pornogràfic.

POLA NEGRI
 AZUKA
 DIRECCION WILLI FORST
 La CREMA d'afaitar CREMACAO, us permetrà afeitar-vos a diari... Proveu-hal!

I UN BE!

El senyor Cambó ha declarat que les dretes porten un programa positiu.
 La victòria de les dretes ha estat declarada article de fe.
 Nostre Senyor s'ha fet de la Lliga.
 El senyor Duran i Ventosa ha fet vot de castedat.
 Es un vot més que tindran les dretes.
 El senyor Lerroux ens visitarà amb el seu jipi.
 El nou cap del partit radical a Barcelona, és pobre però honorat.
 Arreu d'Espanya passa el mateix.

L'straperle ha passat de moda.
 Ho diuen els elegants de la Lliga.
 I els de la Ceda.
 I el monàrquics.
 I els agraris.
 I l'ellegantíssim Miquel Maura.
 Però encara es porta.
 I el que es portarà.
 També ha passat de moda el Tayà.
 A menys que no sigui Tayà el bacallà.

Ja teniu el carnet electoral?
 Si no el teniu, ja podeu llevar-vos de matí.
 A menys que no preferiu que un altre voti amb el carnet al vostre nom i amb el seu retrat.
 Si les dretes volen guanyar, ja cal que es calcin bé les esparidenyes. Ara, les esquerres portaran mitjons Molfort's, i aleshores tot serà inútil.

I elles que voldrien calçar-se les botes!
 Les dretes no han pogut llençar el seu manifest perquè no l'havien escrit en paper de barba com les esquerres.

Frontón Novedades
 Corts Catalanes, 638
 Tots els dies tarda i nit grans partits a quinelles pels asos de la pala.

Victimes dels Nervis
 Moltes persones no encerten dominar-se i són víctimes dels seus nervis.
 La sang viciada i el cos debilitat per falta de descans, són el motiu de la irritabilitat nerviosa que tants mals engendra.
 Totes les persones tedioses i abutades poden recobrar el seu vigor prenent l'energic reconstituent Fosfo-Glicol-Kola Domènech.
 Aquest producte, que recomanen els metges per la seva científica fórmula, dona a l'organisme els elements necessaris per a una ràpida tonificació. Venda: Lab. Domènech. Ronda Sant Pau, 71 i Farmàcies.

ADMN. DE LOTERIA DE D. MARIA ILLA
 30316 VENDIDO AQUI
 15000000
 AVIS AVIS

UNA OCASIO
 —Si sortís de la presó a temps, la Lliga encara la podria incloure en la seva candidatura.

COLISEUM
 Per ultima vegada podem veure i sentir el mes gran dels cantants i més plorat dels artistes en el seu millor film.

TANGO BAR

DONES
 Recordeu les famoses perles FEMI
 De venda a Farmàcies

 6 ABRIL
 PERLAS FEMI
 RECORDARLAS

Molt Be!
 El blau del cel és una obra de teatre que vol donar la sensació que no ha estat escrita.
 Al contrari d'altres comèdies que han estat molt "ben escrites" i no han produït cap sensació.
 El blau del cel ha estat traduït de l'alemany.
 I les "altres" són autènticament nostrades.
 Quan el traspunt anuncia que no hi hauria funció, al públic no li vingué de nou.
 Perquè amb això de suspendre la representació, el públic de No-vetats ja hi està acostumat.
 Quan en Nolla demanà a la concurrència que pugessin dalt de l'escenari i que s'ho fessin ells mateixos, algú va creure que era una bona ocasió de salvar el teatre català.
 Però van pujar la Nicolau i en Martori, i es perderen totes les esperances.

GRANJA ROYAL
 Tots els dies Tes i sortides de Teatre
 Amenitzats per les formidables orquestres CRAZY BOYS amb la simpàtica Star LYBIA DIMAS
 Els Miures de Sobrè de 10 a 12 nit
 Concerts Toldrà

Sala Parés
 EXPOSICIO VENDA
 COLECCIO MANUEL BOSH i JOSEP Ma. PRIM
PERLES
 FEMI són un prodigi de la ciència moderna
 REBUTGEU IMITACIONS!

kennel LES MILLORS CURSES DE LLEBRES DE kennel
 FUNCIONA TOT L'ANY

 * — I si us heu de comprar un cotxe, adquiriu un ADLER, a la casa Baltasar Fiol, Avinguda 14 d'Abril, 413, telèfon 81707.

LA BORSA LA VIDA

COTIZACIONS

El BE NEGRE (deute amortitzat)	10.000
El BE NEGRE (segona emissió)	100/100
VALOR A TERME	
Emissió del Sufragi	16.35
Banc Episcopal	3.10
Lliguing a la deriva i derivats	0.10
Trust Straperle (relojotes)	0.05
Unió d'Esquerres	975.—

Amb gran animació al rotlles s'ha efectuat la reobertura de la Borsa d'El BE NEGRE tancada amb pany i clau després de la jugada, de Borsa, naturalment, que va fer nos la censura.
 Ha quedat cancel·lat definitivament el deute que aquella desgraciada operació ens havia fet contraure i el paper de la nostra segona emissió ja es cotitza amb un cent per cent d'augment abans de llençar-se al mercat.

En la impossibilitat material de fer un resum de la marxa dels negocis durant el temps que hem tingut tancada la borsa tot donant la gran vida, ens limitem a recomanar als lectors que això pugui interessar-los, la lectura del *Diari de Sessions* dels dies que va dicuir-se al Parlament l'Afer Strauss. Allí trobaran un resum detallat dels negocis que s'han fet i dels que pensaven fer-se.

En reobrir la botiga ens trobem davant de dos grans nuclis disputant-se el favor del públic. El conglomerat Episcopal-Lliga, Straperlo, Ciero-Cedistic d'una banda i la Unió d'Esquerres de l'altra. No volem caure en la grolleria d'orientar els nostres lectors; els que no tinguin pa a l'ull (i de lectors nostres amb pa a l'ull n'hi ha pocs) ja hauran vist de quin costat es decanta el país.

orelles esgarrriades
 RODA EL MON I TORNA AL BORN
 En el primer article del reportatge sobre la crema de tramvies, de Jaume Passarell, publicat a *La Publicitat* fa un parell de setmanes, s'hi podia llegir, aproximadament: "Una nit de festiu passat "Critis" i jo ens trobàvem a la Rambla de les Flors. Tot conversant anàrem caminant rambles avall..."
 I por després: "Parlant, parlant, arribàrem a Canaletes."
 Des de la Rambla de les Flors, rambles avall, fins a Canaletes? Això és dir, modestament, que tot parlant van donar la volta al món. Apa, Passarell, quines volades!

VORACITAT
 Una mica més avall del mateix reportatge, referint-se al tramvia que va anar a cremar davant de la Telefónica:
 "Quan el foc va ésser dominat hom va donar-se compte que del tramvia només en quedava la calavera."
 Una de dues; o el tramvia tenia cap o això de la calavera no té cap ni peus.

L'AUTORITAT DE L'ARBITRE
 Del Full Oficial del Dilluns, en la informació del partit Barcelona-Hèrcules:
 "La seva lluita amb el Barcelona per a la possessió dels dos punts fou una lluita aferrissada, que no acabà fins que l'arbitre donà el senyal de finalitzar la contesa."
 No sabem pas de què s'estraïen; és el que sol passar sempre.

EL NOMBROS QUINTET
 De l'Instant de dissabte passat, comentant un festival radiofònic de l'Olimpia:
 "Ahir, l'excelent tercet "Tony i Caprari", va executar un bon intermedî còmic."
 Ja ens anem apropant a la "bicicleta de tres rodes", que deia el senyor Pich.

PUBLI GINEMA
 Passeig de Gràcia, 57
 Telèfon número 7966
 Sessió continua 3 tardes a 1 matinada
 Seient 1 pesseta
 Reportatges d'actualitat Mundial Segons visió
 UFA Exclusiu-ECLAIR JOURNAL Exclusiu
 PARAMOUNT - Viatges - Documentals
 Tots els dilluns canvis de programa

L'homenatge a Manuel Brunet

Tal com estava anunciat, diumenge es celebrà a Can Llibre el sopar d'homenatge a l'escriptor vigatà Manuel Brunet. Entre les presències i el cafè, mentre l'homenatjat, home pulcre, llepava delicadament el darrer plat, començaren els discursos.

Parlà, primer, el doctor Cardó, qui féu un vigorós retrat del jove Brunet, quan estudiava per capella. Després, Andreu Nin evocà l'època en què l'homenatjat era comunista i amenaçava de mort, per reaccionari, el poeta Sagarra. A continuació foren llegides uns quatrilles del senyor Hurtado, historiant la brillant actuació esquerrana de Manuel Brunet, director de *Mirador*, partidari de l'assassinat del senyor Cambó i de la crema de *La Veu de Catalunya*. Després, el senyor Massot, amb paraula càlida, recordà els temps heroics en què ell i l'homenatjat eren d'Acció Catalana i consideraven el senyor Duran i Ventosa com un personatge sinistre. Seguidament, mossèn Carreres resumí, amb poques paraules i ben dites, la temporada d'anticlericalisme furios del senyor Brunet, que culminà amb un brillant article contra el bisbe Irurita. Finalment, el senyor Abadaleit i Vinyals resumí la darrera i actual cristianització del fogós comentarista de *La Veu*.

L'acte es desenrotllà enmig d'una atmosfera de franca companyonia. En atenció a les conviccions dels presents, els discursos foren pronunciats en castellà.

DIVENDRES PROXIM

 MARIETTA LA TRAVIESA
 FEMINA

CAPITOL
 3.ª setmana d'èxit creixent de la

EL SECRETO DE ANAMARIA
 Una pel·lícula, humana, emotiva i de luxosa presentació
 Hores de projecció
 4'15, 6'25, 8'15 i 11

Radio Discos Pelayo

LOS CLAVELES
 TIVOLI
 TOTS ELS DIES GRAN EXIT
 Divendres, Dissabte i Diumenge programa monstre
 LOS CLAVELES i LA DOLOROSA

LOS CLAVELES

 ELS 4.000 PRESONERS DEL GENERAL GRAZIANI
 —Correu! correu! que se n'escapen mill!

MARYLAND AVUI ESTRENA LA DANZA DE LOS RICOS per GEORGE RAFT JUNTS PER 1.ª VEGADA A LA PANTALLA, AL MARYLAND i JOAN BENNET

